

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce: V. M.**, zastoupen JUDr. Richardem Čičkem, advokátem, se sídlem M. Horákové 28, Praha 7, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 1. 2006, č. j. 60 Az 7/2005 – 21,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Richardu Čičkovi, **se** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 7/2005 - 21 ze dne 16. 1. 2006, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2005, č. j. OAM - 3685/VL - 07 - 15 - 2004, jímž zamítl stěžovatelu žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatelova kasační stížnost je blanketní, tj. postrádá jakoukoliv specifikaci stížních důvodů ve smyslu ustanovení § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížnost podal stěžovatel dne 20. 2. 2006, aniž byl zastoupen advokátem, nicméně požádal o jeho ustanovení. Této žádosti krajský soud dne 22. 3. 2006 usnesením č. j. 60 Az 7/2005 - 36 vyhověl a ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti právním zástupcem advokáta JUDr. Richarda Čičko. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost, jak již bylo uvedeno, postrádala jakéhokoliv konkrétního vymezení stížních důvodů, krajský soud tímž usnesením vyzval právního zástupce stěžovatele, aby kasační stížnost doplnil o důvody kasační stížnosti a o údaj, v jakém rozsahu je rozhodnutí krajského soudu kasační stížností napadáno, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Na toto usnesení ustanovený právní zástupce ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí nijak nereagoval. Krajský soud proto dne 6. 6. 2006 postoupil kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu, aniž byly vady kasační stížnosti odstraněny.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a splňuje i další podmínku řízení o kasační stížnosti, tedy je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost sama však trpí vadou absence zvláštních náležitostí ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., jež brání jejímu meritornímu projednání. Jedná se přitom o nedostatek odstranitelný. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Jak již bylo výše uvedeno, krajský soud vyzval právního zástupce stěžovatele k doplnění kasační stížnosti dne 22. 3. 2006, usnesení bylo doručeno dne 31. 3. 2006. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 1. 4. 2006. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Lhůta tedy skončila dne 2. 5. 2006. Právní zástupce stěžovatele do tohoto data kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnil, tedy nespecifikoval důvody kasační stížnosti a neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny, takže nelze v řízení pokračovat. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Stěžovateli byl, jak již bylo výše uvedeno, ustanoven pro řízení o kasační stížnosti právním zástupcem advokát JUDr. Richard Čičko. Tomu by náležela podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů podle provedených úkonů právní služby, již by přiznával Nejvyšší správní soud. Vzhledem k tomu, že je ze spisu zřejmé, že právní zástupce stěžovatele v jeho věci neučinil ničeho, rozhodl Nejvyšší správní soud, jak je uvedeno ve výroku III.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

